

for Sætning udarbejdet efter Samraad med og efter Vedtagelse af de paagældende Industrier og Mejerivirksomheder under Forhandling, som er ført i Ministeriet.

Der er tidt en Misforstaaelse med Hensyn til hele den Kontrolvirksomhed, der fra Landbrugsministeriet foretages overfor Eksporten af Landbrugsvarer. Her er ikke Tale om at baandlægge frie Kræfter, man kan godt fremstille kondenseret Mælk og forskellige Landbrugsvarer, men for saa vidt de skal eksporteres, kræver vi for Eksportvarernes Skyld, for Kvalitetens Skyld, at der er en Kontrol, hvorved vi kan sikre os Ensartethed, og selv om naturligvis Landbrugets egne Bestræbelser er de afgørende, dem, der altid vil bestemme, hvor Landbrugsprodukters Kvalitet befinder sig paa et givet Tidspunkt, kan det jo ikke nægtes, at den Lovgivning, vi i saa Henseende har haft, har virket overordentlig lykkeligt og har været af den største Betydning, jeg vil ikke sige for Højnelsen af Kvaliteten, men for Tilvebringelsen af en Ensartethed i Kvaliteten, som andre Lande ikke har, og som de misunder os.

Naar det ærede Medlem har udtalt Ønsket om Nedsættelsen af et Udvalg til Overvejelse af dette Forslag, skal jeg selvfølgelig ikke modsætte mig det og skal gerne være til Rede med de Oplysninger, som et saadant Udvalg maatte ønske.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, som fremsatte, forekommer det mig, en unødigt haard Kritik overfor den gældende Lov og den Bekendtgørelse, som er udstedt i Henhold til den. Det ærede Medlem har ikke Ret i, at jeg skyder den Sag over til Direktøren for Erhvervsdirektoratet. Jeg tror, jeg er nøje bekendt med, hvad der i saa Henseende er sket, dels fra min tidligere Virksomhed som Landbrugsminister, dels under Forberedelsen af dette Lovforslag, og det ærede Medlem har ganske Uret, naar han drister sig til overfor Rigsdagen at sige, at det er en enkelt Mand, nemlig den paagældende Direktør, der har lavet Bekendtgørelsen og truffet alle disse Bestemmelser, som han kaldte meningsløse, ja, i et enkelt Tilfælde, hvis jeg ikke hørte fejl, endogsaa betegnede som ren Svindel, hvad der er et meget stærkt Udtryk at anvende overfor en ministeriel Bekendtgørelse.

Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det er netop ikke en enkelt Mand.

Hvis det ærede Medlem vidste, hvorledes det er foregaaet, vilde han vide, at det er paa den Maade, som jeg sagde før, at alle de paagældende Industrier har været samlede, efter at de selv har ønsket den Kontrol for deres egen Skyld, og det er disse Industrier, som har udarbejdet Forslaget til den Bekendtgørelse, der derefter er udstedt af Landbrugsministeriet.

Det er nok muligt, at det ærede Medlem som Professor har kritiseret denne Bekendtgørelse, før han indtraadte her i Rigsdagen, men selv om jeg har den dybeste Respekt for det ærede Medlem som Videnskabsmand, maa jeg sige, at i hele dette Spørgsmaal har han været fremme med en Kritik og med Ønsker, som jeg mener det er overordentlig heldigt ikke er blevet imødekommet. Det ærede Medlem udtalte sig navnlig imod Bestemmelserne vedrørende Fodermælk og anvendte den Udtalelse, at de var blevet smuglet ind. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med „smuglet ind“. Det er et Lovforslag, der er fremsat af den forrige Landbrugsminister her i Rigsdagen, og nu kommer der en Bestemmelse, fordi der er kommet et nyt Produkt frem. Der er ikke Tale om at smugle noget ind, det har været fuldstændig offentlig og været Genstand for en offentlig Drøftelse. Men naar det ærede Medlem er saa misfornøjet, ligger det jo nok i, at han med Hensyn til Fremstilling af Fodermælk havde en Idé, som han meget ivrigt selv propaganderede for, men som jeg vil betegne som en meget uheldig Idé, og det ærede Medlem maa nu ikke anvende saa stærke Udtryk overfor hverken Landbrugsministeriet eller den Rigsdag, der har vedtaget Loven, fordi de ikke i det bestemte Tilfælde ønskede at gaa netop de Veje, det ærede Medlem anviste.

Det ærede Medlem ønskede jo nemlig, at Fodermælken skulde fremstilles om ikke i selve Mejerilokalene, saa dog af Andelsmejerierne for deres Leverandører, og jeg tror at turde sige, at hvis det ærede Medlem var lige saa velkendt med praktiske Forhold og med Eksportforhold, som han er kendt med rent videnskabelige Emner, vilde han selv forstaa, hvor overordentlig farligt for hele vor Eksport et Forslag som det, han der fremkom med, vilde have været. Det ærede Medlem kan nu kritisere Loven og dens Bestemmelser og den Bekendtgørelse, der er udstedt, nok saa meget, men jeg tør dog sige, at der er ingen, der fortjener Kritik i saa høj Grad som det ærede Medlem selv, fordi han